

ת"פ 35105/12/18 - מדינת ישראל נגד מורד עדיני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 35105-12-18 מדינת ישראל נ' עדיני(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט אייל כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מורד עדיני (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים, מכוח סע' 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, לאחר שמצאתי לדחות את טענתו בדבר חלותו של סייג השכרות.

על פי הכרעת הדין, ביום 15.12.18, בשעה 2:41 או בסמוך לכך, בעת שרעייתו לנה את שנתה, התקשר הנאשם, בעודו בגילופין, ארבע פעמים למוקד 100, תוך דקות ספורות. בשיחות אלה ציין באזני המוקדנית כי הוא מבקש להיכנס לבית הסוהר. בשיחה השלישית איים: "אני עוד מעט רוצח את האישה שלי אם לא תבואו אני רוצח אותה" (להלן: "האיום"). בשיחה הרביעית מסר את מיקומו. בעקבות האיום הגיעו שוטרים לבית הנאשם והוא נעצר.

הנאשם נתון במעצר עד תום ההליכים, לאחר שלא עלה בידו להציע חלופת מעצר, מזה 65 ימים.

בהכרעת דיני ציינתי, כי האיום שהשמיע הנאשם כלפי המוקדנית נועד להפחידה, על מנת להניעה לפעול כשוטרת ולהביא בכך למעצרו. על אף שאיים, מטרתו העיקרית והסופית של הנאשם בהשמעת האיום הייתה להיעצר. הנאשם פעל בנסיבות מתוך מצוקה אישית וכמי הזועק לעזרה. עוד ציינתי כי זעקתו זו לעזרה, קרי- המניע הכולל למעשיו, תובא בחשבון במניין שיקוליי בעת גזירת הדין.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעונה לעונש, הדגישה המאשימה את חומרת העבירה ואת עברו הפלילי של הנאשם, מתחום הרכוש והאלימות.

הנאשם ריצה מאסרים בפועל. עוד ציינה המאשימה את בעיית האלכוהול של הנאשם, אשר לא טופלה על ידו עד כה, ואשר כשם שסיבכה אותו בעבר עתידה היא גם לסבכו בעתיד. המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת לשיטתה בטיעונה, לפיה מתחם העונש הראוי בנסיבות נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל- 8 חודשי מאסר בפועל. לשיטתה, אין להסתפק בתקופת מאסר כפי מכסת הימים בה היה נתון הנאשם במעצר עד כה, אלא להשית עליו עונש המצוי ברף העליון של המתחם המוצע, מאסר מותנה וקנס כספי. כמו כן הפנתה לפסיקה שיש בה עדי ללמד לכאורה על צדקת טיעונה הנ"ל.

מנגד, טען ב"כ הנאשם כי עסקין בתיק חריג במידת מה, בשים לב למצוקה בה היה נתון הנאשם ואשר על רקעה בוצעה העבירה. הסניגור ציין כי בשים לב לאמור בהכרעת הדין בהקשר זה, לא לשווא נשמעו הראיות. לשיטתו, יש לזקוף לקולא את העובדה לפיה האיום הושמע כלפי שוטרת בלבד, במטרה להיעצר, ולא כלפי רעייתו באופן ישיר. עוד הפנה הסניגור לנסיבות חייו הלא קלות של הנאשם, אשר התייתם בגיל 5 מאב, גדל בתנאי דלות והסתבך מגיל צעיר בפלילים, אגב שהייה במוסדות שונים ופנימיות. לשיטת הסניגור, מתחם העונש הראוי נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר. יש להסתפק בעונש המצוי ברף התחתון של מתחם זה ולהשית מאסר שלא יעלה על תקופת המעצר בה היה נתון הנאשם עד כה, קרי- כחודשיים ימים. אין להשית בנסיבות קנס כספי. הסניגור הפנה אף הוא לפסיקה אשר יש בה כדי ללמד לשיטתו על צדקת טיעונו.

דין וגזירת הדין

עקרון ההלימה - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה מבקשת לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, לשם גזירת עונשו של נאשם בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה, שבהתאם לו נקבע מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סע' 40א ואילך לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ולהמחשה: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, מיום 5.8.13).

בכי כי עסקין בנסיבות באירוע בודד.

באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם הערכים המוגנים ע"י עבירת האיומים: הגנה על שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט המאויים, מפני הפחדה והקנטה של המאויים, וכן הגנה על חופש הפעולה והבחירה של המאויים. כך הדבר, גם אם האיום לפגוע במאויים, הושמע כלפי צד שלישי (רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, מיום 4.1.06).

הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים, בכך שהשמיע את האיום לפגוע ברעייתו, באזני שוטרת, על מנת שזו מצידה תשלח שוטרים לביתו, על מנת לעצרו. במעשיו אלה הפחיד את השוטרת וגרם לשווא להקפצת שוטרים לביתו, קרי- להקצאת משאבים וזמן של אנשי המרות, לשם מימוש מטרתו הסופית, להיעצר.

מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת ככלל על ענישה בנסיבות מעין אלה, הנעה בין מאסר מותנה למאסר ממש:

א. ברע"פ 6449/18 **נאסר סיאם נ' מדינת ישראל** (מיום 22.10.18), נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם, ובכך אושרו קביעות שתי הערכאות קמא. הנאשם הורשע בביצוע עבירות תקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור ואיומים. בית משפט השלום גזר עליו, בין היתר, מאסר מותנה בן 7 חודשים למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות אלימות, של"צ בהיקף 100 שעות ופיצוי למתלונן בו חבל, בסך 2,000 ₪.

ב. ברע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (מיום 25.6.08) נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם. הנאשם הורשע באיומים כלפי פרודתו, על רקע מחלוקת באשר להסדרי ראייה ואופן טיפולה בביתם. הנאשם נדון בין היתר למאסר בפועל בן 12 חודשים. עיון בפסק דינו של בית משפט השלום, מושא אותו הליך, מלמד כי המדובר באיומים קשים שהושמעו בנוסף גם באזני שוטרים שונים בעת חקירתו ועל רקע מסכת לא פשוטה של התנהלות כלפי אותה מתלוננת.

ג. בע"פ (מחוזי מרכז) 7032-05-16 **מדינת ישראל נ' מוסקוביץ** (מיום 31.5.16) נדון עניינו של המשיב, אשר הורשע בבית משפט השלום, על פי הודייתו, באיומים ונדון למאסר מותנה בן 3 חודשים וקנס בסך 5,000 ₪. בנסיבות, הגיע המשיב לבית המתלוננת- פרודתו באותה עת- אשר לא נכחה בביתה והמתין לשובה בחצר הבית. המשיב לא רווה נחת מרצון המתלוננת להיפרד ממנו. אחות המתלוננת אשר הגיעה למקום מצאה את המשיב כשהוא בוכה, ממאן לעזוב את המקום ומאיים להתאבד, בכך שכרך שמיכה סביב צווארו. בהגיע שוטרים למקום, איים המשיב כי אם יעצר, הוא ירצח את המתלוננת בשל אהבתו אליה. ליבת הערעור הופנתה נגד החלטת בית המשפט שלא להפנות את המשיב לקבלת תסקרי בטרם הטיעון לעונש. ערכאת הערעור קבעה בין היתר כי לאור העדר עבר פלילי ובשים לב לכך כי המשיב היה נתון במעצר משך חודש ומחצה, יש לקבל את הערעור חלקית. המאסר המותנה הורחב באופן שבו הועמד על 9 חודשים למשך 3 שנים. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם.

ד. בעפ"ג 52083-12-10 (מחוזי מרכז) **קפש נ' מדינת ישראל** (מיום 2.2.11) נדחה ערעורו של הנאשם על גזר דינו של בית משפט השלום. המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בכך שאיים על חיי גרושתו, בפניה, כי ירצחה. המערער עשה כן זמן קצר לאחר שסיים לרצות עונש בגין עבירות שונות שבוצעו כולן כלפי אותה מתלוננת ולאחר שהורשע בעברו בעבירות תקיפת בן זוג ואיומים. כמו כן היה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 9 חודשים, אשר הערכאה הדיונית מצאה להפעילו, אגב השתת מאסר בפועל בן 7 חודשים, בחופף.

ה. בע"פ 32320-09-12 (מחוזי מרכז) **אספורמס נ' מדינת ישראל** (מיום 25.12.12) התקבל ערעור המערער בהסכמת המשיבה. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. המערער נדון למאסר בפועל בן 5 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך 8,000 ₪. בהסכמת המדינה הומר עונש המאסר במאסר לריצוי בעבודות שירות. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם.

ו. בת"פ (שלום אשדוד) **מדינת ישראל נ' כריסי** (מיום 30.9.09) נדון הנאשם למאסר בן 12 חודשים ולמאסר מותנה בגין השמעת איומים. באותן נסיבות התקשר למוקד המשטרה ואיים כי ירצח את המתלוננת ויתאבד. כך עשה בשתי שיחות עימה, במהלך השמיע איומים שונים. בנוסף, התקשר למתלוננת בשתי שיחות בהן איים לרצחה. כמו כן הורשע בכך שבמספר מועדים במהלך השבועיים שקדמו לכל האמור התקשר למתלוננת ואיים לרצחה. הנאשם הורשע במספר עבירות איומים ובעבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק.

ז. בת"פ (שלום רחובות) **מדינת ישראל נ' חוטובלי** (מיום 10.12.14) נדון הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד

גם בתחום האלימות, ל- 7 חודשי מאסר בפועל, בגין השמעת איומים כלפי נציג משרד השיכון. הנאשם איים להתאבד באם לא יקבל דירה ולצורך כך שפך על עצמו חומר דליק והצית סיגריה והמשיך והשמיע איומים בנוכחות שוטרים אשר הגיעו למקום.

ח. בת"פ (שלום פתח תקווה) **מדינת ישראל נ' טלה** (מיום 15.7.14) נדון הנאשם למאסר בן 9 חודשים. הנאשם איים לרצוח את פרודתו לאחר שיגיע לביתה. לאחר מכן אכן הגיע לביתה, התקשר אליה והשמיע איומים שונים נוספים לרבות כי ירצח אותה וכי אם ירצה מאסר ידאג כי אחר ירצח אותה. לחובת הנאשם עבר פלילי, לרבות הרשעה בגין תקיפה בנסיבות מחמירות את אותה מתלוננת.

ט. בת"פ (שלום כפר סבא) **מדינת ישראל נ' ראבי** (מיום 9.5.17) נדון הנאשם למאסר בן 8 חודשים לאחר הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים במצטבר למאסר בן 3 חודשים. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהשמעת איומים כלפי אימו כי ישרוף את ביתה. זאת עשה לאחר שנטל שמיכה בה התכסתה בשנתה והשליכה על הארץ. המדובר בנאשם בעל עבר פלילי מאותו תחום אשר נדון לתקופות מאסר שונות לאחר שנקט איומים ואלימות כלפי אימו ובת זוגו. העבירה בוצעה 16 ימים לאחר ששוחרר ממאסר.

י. בת"פ (שלום טבריה) **מדינת ישראל נ' ביטון** (מיום 2.4.17), נדון הנאשם למאסר בן 4 חודשים, בגין שתי עבירות איומים. הנאשם, בעודו בגילופין, איים באזני בנו וגרושתו כי ירצח את גרושתו (- אם הבן) ואף נטל סכין מטבח גדולה. בהמשך חייג למוקד 100 ואיים כי יאבד שליטה וידקור "את כל העולם" וכי המשטרה תגיע כדי לאסוף גופות. לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות והוא ריצה מאסרים.

האסמכתאות לעיל אינן ממצות. המגמה העולה מהן, דרך כלל, היא השתת מאסרים בפועל, בנסיבות בהן הושמעו איומים ישירות בפני המאוימת ובהינתן עבר פלילי רלבנטי או נסיבות אחרות לחומרה, כגון מאסר מותנה תלוי ועומד או מסכת קשה של התנהלות כלפי המאוימת קודם לכן. בצד האמור הושת מאסר לריצוי בעבודות שירות כשם שהושתו מאסרים מותנים, מבלי להשית מאסר ממשי, בנסיבות בהן האיום הושמע כלפי צד שלישי.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלבנטיים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרא שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם. לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות, בגין עבירות אלימות, לרבות כלפי שוטרים, ועבירות רכוש שונות. הרשעתו הראשונה היא מבית המשפט לנוער. הנאשם נדון למספר מאסרים בפועל ולמאסרים מותנים, הכל כמפורט במרשם הפלילי **ת/1**. כמו כן שקלתי לחומרא את העובדה לפיה הנאשם לא היסס להקפיץ לשווא כוחות משטרה לביתו, על מנת להיעצר, תוך שהוא פוגע בכך במשאבי הציבור. עוד יש לזכור כי הנאשם פעל תחת השפעת אלכוהול וזאת לאחר שהיה מודע לכך כי לא ניסה מעולם לטפל בבעיית האלכוהול ממנה הוא סובל לדבריו מזה שנים.

לקולא שקלתי את כל אלה: ראש וראשון, יש להדגיש כי המדובר בעבירה בודדת של השמעת איום, כלפי צד שלישי. הנאשם לא איים על רעייתו, אשר לנה את שנתה בעת האירוע וממילא לא הייתה מודעת לו. שנית יש ליתן משקל לא מבוטל לכך כי הנאשם ביצע את המיוחס לו מתוך מצוקה וזעקה לעזרה. הנאשם צעיר לימים אשר גדל בתנאי עזובה, כמתואר לעיל.

בהכרעת הדין ציינתי, כי אין בקיומה של אותה זעקה לעזרה, כשלעצמה, כדי לפטור את הנאשם מאחריות בפלילים למעשיו. אלא שבניגוד להכרעת הדין שמטבעה היא דיכוטומית, שלב גזירת הדין אינו כזה, ובית המשפט מצווה לבחון את כלל "גווני" קשת הטיעונים. לא הרי עבירה בודדת כרצף של עבירות. לא הרי איום ישיר כלפי בת זוג לפגיעה בה, כהרי איום באזני שוטר, במטרה להיעצר על רקע מצוקה (להרחבה באשר לנסיבות בהן מושמע האיום בגדר זעקה אפשרית לעזרה בפני מטפל מקצועי, ראו בש"פ 749/19 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 4.2.19).

הנאשם הביע בפניי צער וחרטה על מעשהו וטען כי למד את ליקחו. התרשמתי מכנות חרטתו. אין לדעת האם הנאשם "ירים את הכפפה" וינצל את קורות ההליך לעריכת חשבון נפש ובחינת אפשרות "דף חדש" וטיפול בבעיית האלכוהול שלו, אך יש תקווה כי יעשה כן.

אין להתעלם מכך כי הנאשם נתון במעצר מזה למעלה מחודשיים, בהעדר חלופת מעצר. הדעת נותנת כי לו הייתה בנמצא חלופה ראויה לא היה נותר הוא עצור, שכן אין חולק על כי על דרך הכלל אין נאשמים בעבירה זו בלבד נעצרים עד לתום ההליכים. במובן זה, שלא כמקובל וכרצוי, היווה המעצר מעין מקדמה על חשבון העונש, שכן סנקציית המעצר הייתה מיידית ונותרה מתמשכת עד למתן גזר הדין.

ראוי לציין, מבלי לקבוע מסמרות, כי אלמלא היה הנאשם נתון במעצר עד לתום ההליכים עד כה, אפשר והייתי בוחן אפשרות השתתפות מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בנסיבות אלה, על רקע כלל השיקולים לעיל לחומרא ולקולא, סבורני כי יש להשית על הנאשם עונש המצוי ברף הקל-הנוטה לבינוני של המתחם. רף זה מחד גיסא אינו "נעוץ" במאסר מותנה בלבד ואף לא במאסר לריצוי בעבודות שירות, כי אם במאסר ממשי. עם זאת, אין הצדקה כי המאסר הממשי יהא ארוך באופן יחסי, בואכה הרף העליון של המתחם.

בנוסף לאמור, לא מצאתי הצדקה להשית על הנאשם קנס כספי, אשר אך יקשה עליו ועל התא המשפחתי, בשים לב לרקעו האישי והמשפחתי. תחת זאת אסתפק בהשתתפות התחייבות כספית.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 65 ימים, אשר ימנו מיום מעצרו, 15.12.18.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

עמוד 5

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪, שלא יעבור במשך 3 שנים על העבירה בה הורשע. היה ולא יחתום כאמור עד למועד השחרור, ייאסר למשך 30 יום נוספים.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

תשומת לב שב"ס לכך כי יש להחתים את הנאשם על ההתחייבות האמורה עוד היום.

ניתן היום, י"ב אדר א' תשע"ט, 17 פברואר 2019, במעמד הצדדים.